

Od autora: "Weź niebieską pigułkę, a historia się skończy, obudzisz się we własnym łóżku i uwierzysz we wszystko, w co zechcesz. Weź czerwoną pigułkę, a zostaniesz w krainie czarów i pokażę ci, dokąd prowadzi królicza nora" (Morfeusz, "Matrix", Wikicytaty)

*"Lacrimosa NIE JEST
chrześcijańskim zespołem,
ale Tilo jest chrześcijaninem"*

**Resistencia Underground (stepman628),
użytkownik serwisu YouTube.com**

*"Wierzę w Boga, jestem chrześcijaninem.
Wiara stanowi ogromną część mojej osobowości,
jest jedną z najważniejszych wartości w moim życiu"*

**Tilo Wolff w rozmowie z Anną Sadłowską,
Polskie Radio PiK, Lacrimosa.rockmetal.art.pl**

Cierpienia młodego poety

Historia Lacrimosy sięga roku 1990. To właśnie wtedy Tilo Wolff, wówczas nadwrażliwy 18-latek w typie goethowskiego Wertera, musiał podjąć decyzję dotyczącą swojej dalszej drogi życiowej. Ale nie było mu łatwo. Ta delikatna mimoza, egzystująca w świecie głębokich uczuć i bujnej wyobraźni, została akurat wyrzucona ze szkoły za noszenie ekstrawaganckich, gotyckich ubrań. Sytuacja przedstawiała się nieciekawie, a sam Tilo - miłośnik poezji, literatury i muzyki - prawdopodobnie zmagał się z dojmującym uczuciem weltschmerz. Nastolatek miał jednak asa w rękawie: od dłuższego czasu pisał wiersze, a poza tym posiadał spore doświadczenie w dziedzinie gry na różnych instrumentach. Pewnego razu, gdy spojrział na swoje liryki, doszedł do wniosku, że mogłoby wzmocnić ich przekaz poprzez dodanie do nich akompaniamentu. Tak powstały pierwsze utwory Wolffa, zatytułowane "Seele in Not" i "Requiem" (gatunek: dark wave). Były to kompozycje proste pod względem formy, czysto keyboardowe, eksperymentalne, a przede wszystkim wyjątkowo depresyjne. Te dwa kawałki znalazły się wkrótce na kasecie demo "Clamor" (1990). Młodzieniec, działający pod szyldem "Lacrimosa", marzył o pozostaniu niezależnym twórcą. A ponieważ wolność kojarzyła mu się z wolnym rynkiem, postanowił założyć własne przedsiębiorstwo fonograficzne. Przepracowawszy trochę czasu w kilku fabrykach, zdobył kapitał początkowy i założył firmę Hall of Sermon (HoS). W latach 1991-1993 sam sobie wydał trzy płyty ("Angst", "Einsamkeit", "Satura") oraz jeden singiel ("Alles Luge"). Krążki te bardzo przypominały kasetę "Clamor". Prostymi, mrocznymi dźwiękami odmalowywały ból, strach, rozpacz, obłąd itd.

Od "Inferno" do "Elodii"

W 1993 roku, podczas wspólnej trasy koncertowej Lacrimosy i fińskiej grupy Two Witches, Tilo poznał

swoją przyszłą partnerkę sceniczną, a zarazem żonę, Anne Nurmi[1]. Świeżo upieczony duet wydał epkę „Schakal” (1994) i longplay „Inferno” (1995), które przyniosły mu uznanie w mrocznych subkulturach. Krążek „Inferno” był jeszcze głęboko zakorzeniony w solowej twórczości Wolffa, ale ewidentnie zwiastował wielkie zmiany. Piosenki Lacrimosy, choć nadal przygnębiające, brzmiały już dojrzałe i melodyjnie. Na CD po raz pierwszy pojawiła się orkiestra symfoniczna. Lecz to dopiero płyta „Stille” (1997) przekształciła gotycki zespół w wybitną formację łączącą metal z muzyką poważną. W dziejach Lacrimosy rozpoczął się złoty wiek, a sam krążek „Stille” zachwycał odbiorcę wyszukаныmi melodiami i bogactwem klasycznych instrumentów. Tilo stał się pewny siebie, charyzmatyczny, zdolny do ciągłego zaskakiwania publiczności czymś nowym. Śpiewał „z chlebem” (na „Inferno” zawodził „jakby chciał, a nie mógł”, natomiast wcześniej preferował różne szept, skrzeki i piski). Muzyka była wyraźnie szybsza, mocniejsza, bardziej dynamiczna. W 1999 roku ujrzał światło dzienne album powszechnie uznawany za opus magnum Lacrimosy. „Elodia”, bo o niej mowa, okazała się płytą utrzymaną w klimatach podobnych do „Stille”, ale jeszcze bliższą twórczości Mozarta, Beethovena, Bacha i Wagnera. Chwytniwe melodie, zawarte na tej długografcie, łatwo wpadały w ucho, a Londyńska Orkiestra Symfoniczna dopełniała dzieła. To właśnie na tym albumie znalazł swoje miejsce singlowy przebój „Alleine Zu Zweit”, utwór o namiętności przywracającej młodość staremu, zaśniezialemu, ostyglemu związkowi.

Od „Fassade” do „Echos”

Rok 2001 przyniósł światu kolejne CD Lacrimosy, „Fassade”. Był to już siódmy krążek w karierze zespołu, a zarazem czwarty spośród tych, które wbijały słuchacza w fotel swoim niezwykłym patetyzmem i orkiestrowym rozmachem. Najważniejsze dzieło na tej płycie stanowił cykl „Fassade” składający się z trzech monumentalnych, apokaliptycznych, podobnych do siebie pieśni tworzących spójną - brzmieniowo i tematycznie - całość. W ich przypadku ogromne znaczenie miała zarówno muzyka, jak i treść krytykująca (po)nowoczesne społeczeństwo, które nie jest już wspólnotą opartą na tradycyjnych wartościach, tylko zbiorem egoistycznych, materialistycznych, osamotnionych jednostek. W 2003 roku ukazał się album „Echos” zawierający więcej klasyki niż metalu. Otwierała go nieprawdopodobnie pompatyczna uwertura „Kyrie”, w całości wykonywana przez chór i orkiestrę symfoniczną. Twórczość Lacrimosy powoli zaczęła się robić... męcząca. Na płycie „Echos” znalazły się wprawdzie dwa rockowe kawałki, „Durch Nacht Und Flut” i „Malina”, ale brzmiały one dość umownie, zupełnie jakby miały być przeznaczone do wykonywania na żywo w TVP1. Piosenki te były rozdzielone czterema ciepłymi, gładkimi, subtelnymi nagraniami, w rytm których można by rozsmarowywać masło na chlebie lub ustawiać porcelanowe figurki na szklanych półeczkach. Tilo i Anne, wtłoczeni w gorset konwencji, nigdy wcześniej nie wydawali się tak nudni. Ostatni utwór, „Die Schreie Sind Verstummt”, pełnił funkcję kwiatka u kożucha. Odróżniał się od pozostałych tym, że wracała w nim Lacrimosa z czasów „Stille” i „Elodii”. Niestety, było już za późno, żeby cokolwiek zmienić. Wolff i Nurmi zaprzepaścili swoją szansę.

Od „Lichtgestalt” do „Hoffnung”

Nie od dziś wiadomo, że jeśli coś się zbyt napina, to prędzej czy później musi pęknąć. Tak też było z Lacrimosą, która na kolejnym krążku, „Lichtgestalt” (2005), wyraźnie spuściła z tonu. Po opublikowaniu czegoś tak snobistycznego, jak „Echos”, przyszedł czas na odrobinę pokory. Owszem, nowy longplay znów urzekał klasycznym instrumentarium, ale był zdecydowanie skromniejszy, chwilami wręcz rozrywkowy („Lichtgestalt”, „Kelch der Liebe”, „Letzte Ausfahrt: Leben”). Poważna, uroczysta atmosfera wracała jednak w ostatnim utworze, czyli we wzruszającym „Hohelied der Liebe” będącym interpretacją

biblijnego "Hymnu o miłości" św. Pawła z Tarsu (1 Kor 13). Płyta "Sehnsucht", która trafiła do sklepów w 2009 roku, stanowiła potwierdzenie woli odejścia od dotychczasowej stylistyki. Z dzisiejszej perspektywy widać, że owo CD było mostem między "Lichtgestalt" a "Revolution" - krążkiem, o którym będzie mowa za chwilę. Album "Sehnsucht" zaprezentował publiczności nową, niestroniącą od elektroniki Lacrimosę. W uszy słuchacza rzucało się zwłaszcza komputerowe chrobotanie wykorzystane w utworze "A.U.S. (Alles Unter Schmerzen)". Tilo znów zaczął szeptać, skrzeczeć i piszczeć, tak jak to czynił w wieku 18-21 lat. Oczywiście, drobne wstawki elektroniczne występowały już na "Echos", a dziwne odgłosy Wolffa dawały się słyszeć na "Lichtgestalt", ale nie na taką skalę! Rok 2012 to data wydania płyty "Revolution". Krążek ten rozwiewał wszelkie wątpliwości, udowadniał, że Lacrimosa, niegdyś staroświecka, zwróciła się ku futuryzmowi. Następcą CD "Revolution" został depresyjny, elektroniczny album "Hoffnung" (2015). Bezczelnie podkładał on motywy z wcześniejszych płyt duetu.

Tilo i przyjaciele

Oferta Lacrimosy to także pięć składanek: "Live" (1998), "Vintage Classix" (2002), "Lichtjahre" (2007), "Schattenspiel" (2010) i "Live in Mexico City" (2014). Na szczególną uwagę zasługuje dwupłytkowa "Schattenspiel" skompilowana z okazji 20-lecia istnienia formacji. Tilo i Anne umieścili na niej alternatywne wersje sześciu starych kawałków oraz utwory nigdy wcześniej niepublikowane. Lacrimosa obdarowała też swoich fanów licznymi materiałami audiowizualnymi. W latach 1995-1997 ujrzały światło dzienne dwie kasety VHS: "The Clips 1993-1995" i "Silent Clips". Później trafiły w ręce widzów cztery płyty DVD: "The Live History" (2000), "Musikkurzfilme" (2005), "Lichtjahre" (2007) i "Live in Mexico City" (2015). Prawdziwą perłę stanowi film dokumentalny "Lichtjahre", relacja z trójkontynentalnej trasy koncertowej zespołu. Dyskografia duetu nie byłaby pełna, gdyby nie napomykała o różnorodnych singlach (np. "Feuer" - 2009), epkach (np. "Heute Nacht" - 2013) oraz nagraniach będących efektem współpracy z innymi wykonawcami. Gościnne występy Wolffa na cudzych płytach to osobny rozdział jego życia. Piosenki do posłuchania: Kreator - "Endorama", Kartagon - "Messiah", Tk. Kim - "Bleib", Mono Inc. - "Children of the Dark", Dreams of Sanity - "The Phantom of the Opera", Joachim Witt - "Abendrot", Martin Sprissler - "Gimme Somethin' To Believe In", Christian Dorge - "Weltschmerz", Christian Dorge - "Der Satyr", Christian Dorge - "Mystische Rosenmadonna". Tilo realizuje także poboczny projekt muzyczny, Snakeskin. Jego dorobek to trzy albumy electro: "Music For The Lost" (2004), "Canta'Tronic" (2006) i "Tunes For My Santimea" (2016). Usłyszymy na nich przejmujący śpiew Kerstin Doelle i Cariny Bohmer.

Kaznodziejski ton

Czytając wywiady, jakich Tilo Wolff udzielił na przestrzeni ponad dwudziestu lat, można czasem odnieść wrażenie, że artysta wykazuje skłonność do popadania w iście kaznodziejski ton. Przykładem może tutaj być "Wywiad na temat 'Inferno'", którego polską wersję językową znajdujemy na stronie lacrimosa.rockmetal.art.pl. Rozmowa najprawdopodobniej została przeprowadzona około roku 1995. Co z tego, że muzyk wyglądał wówczas ekscentrycznie, skoro jego mentalność nie odbiegała zbytnio od mentalności typowego eschatologicznego chrześcijanina? Pozwolę sobie zacytować odpowiedź, jakiej udzielił Tilo na jedno z pytań dziennikarza. Artysta ustosunkowuje się w niej do utworu "Das Schweigen" z płyty "Satura" (1993).

TW: "To prawda, raczej nie wierzę w ludzkość. Ludzie są zbyt egoistyczni. Myślą tylko o sobie, ale kie-

dy tylko pojawiają się jakieś problemy, zwracają się do sąsiadów. A powinno być inaczej. Ludzie są też za bardzo materialistami, ale to tylko symptom. Bóg dał nam dziesięć przykazań, gdybyśmy tylko postępowali zgodnie z nimi, albo przynajmniej trzymali się najważniejszej rzeczy, jakiej uczył nas Jezus: 'Kochaj bliźniego tak jak siebie', życie byłoby o wiele prostsze, a problemy naszego społeczeństwa przestałyby istnieć. Pomyślcie o tym! Zastanówcie się, skąd biorą się nasze problemy! Ten świat stoi na krawędzi, to nie może dłużej tak wyglądać. Ale to nie jest pierwszy raz, a tym razem powinniśmy wiedzieć lepiej. Potop został przepowiedziany i wszyscy byli ostrzeżeni. Noe budował Arkę i chciał ją wypełnić, ale ludzie tylko się z niego śmiali. Po potopie on i jego rodzina wciąż żyli, natomiast wszyscy inni ludzie zginęli. Kojarzy mi się to z naszymi czasami"

Inny przykład popadania w kaznodziejski ton? Fragment arcyciekawego wywiadu dla magazynu "Tylko Rock" (materiał, opublikowany w październiku 2001 roku, nosi tytuł "Samotność długodystansowca". Kopia rozmowy jest dostępna na stronie Stille.prv.pl). Gdy redaktor Wiesław Weiss pyta Lacrimosę o zawartość merytoryczną tryptyku "Fassade", Tilo Wolff wygłasza długi, socjologiczny monolog. Narzeka w nim na współczesnych ludzi, którzy nie zdają sobie sprawy z tego, jak bardzo są urabiani przez mainstreamowe media, reklamę, propagandę i odgórne programy nauczania. Twierdzi, że społeczeństwo jest zmanipulowane do tego stopnia, iż czuje się wolne pomimo swojego oczywistego zniewolenia. O ile początek i środek wypowiedzi można jeszcze uznać za manifest anarchisty lub libertarianina, o tyle koniec wywodu brzmi jak kościelne kazanie. Muzyk wypowiada bowiem zdania, jakich nie powstydziliby się nawet ksiądz rzymskokatolicki.

TW: "'Fassade - 2. Satz' to z kolei wyraz moich przeżyć duchowo-religijnych. Mówi o tym, że w życiu chodzi nie tylko o majątek, wygląd modelki, sławę. Nie lekceważę prostych ludzkich pragnień. Ale w życiu musi być coś jeszcze, co nadaje mu sens. Śpiewam tam na przykład: 'Nie ma miłości bez prawdy. I nie ma prawdy bez miłości' ... Jeśli nie jesteś wierny swojej miłości - czy naprawdę możesz nazwać ją miłością? Jeśli nie jesteś wierny sobie - czy możesz spojrzeć sobie samemu w twarz? To prawdziwy problem naszych czasów. Większość ludzi jest tak bardzo zakłamaną, że dawno straciła orientację, kim w rzeczywistości jest. Co więcej - nie chce wiedzieć"

W wywiadzie "Samotni razem" (czasopismo "Jazgot", numer 4 z 1999 roku, Lacrimosa.rockmetal.art.pl) pojawia się zagadnienie życia pozagrobowego. Dziennikarz, niejaki Oron, zadaje Wolffowi pytanie: "Twój stosunek do śmierci, obawiasz się jej?". Odpowiedź artysty doskonale koresponduje z jego innymi poglądami filozoficznymi.

TW: "Nie. Całe nasze życie jest przygotowaniem do jej przyjęcia. Uważam i wierzę w to, że po śmierci istniejemy dalej, kontynuując naszą podróż. Tylko takie nastawienie spowoduje zwalczenie strachu przed nicością. Nie jesteśmy tylko ciałami fizycznymi, to jest tylko jedna z form naszej egzystencji. Owszem, to bardzo ważne, aby dbać o ciało, dawać mu jeść, pielęgnować je, lecz stanowi ono jakby kostium wypożyczony nam do poruszania się w ziemskiej strukturze. Wierząc w życie po śmierci, nie masz żadnych obaw"

Szkoda, że Oronowi nie przyszło do głowy, żeby pociągnąć ten wątek i zapytać: "A piekła się nie obawiasz?". Mogłaby z tego wyniknąć pasjonująca dyskusja teologiczna. Odkrylibyśmy wówczas, jak wygląda Wolffowa wizja życia pozagrobowego. Czy muzyk na pewno nie odrzuca klasycznej, chrześcijańskiej koncepcji zaświatów - nieba i piekła (tudzież czyśćca i limbusa)? Wszystko jedno. Przejdźmy do następnego wywiadu. W październiku 2003 roku uruchomiono specjalny adres e-mailowy, na który można było nadsyłać dowolne pytania do Lacrimosy. Zakazano tylko wściubiania nosa w prywatne życie

duetu. Odpowiedzi na zadane pytania zostały wkrótce opublikowane na stronie internetowej zespołu ("Exclusive Fan-Interview, October 2003", Lacrimosa.ch). Sprawdźmy, jak Tilo odpisał dwóm osobom pytającym o przekonania religijne formacji, a także irańskiemu muzułmaninowi, który miał dziwny koszmarny z Wolffem w roli głównej.

TW (do Danieli Veas): "Tak, wierzymy w Boga i wierzymy w Jezusa Chrystusa, chodzimy do kościoła, ale widzimy również istotne różnice między istniejącymi Kościołami, jak to, że nie wszystkie spośród powszechnie znanych Kościołów chrześcijańskich wydają się dążyć do oryginalnego celu Kościoła Jezusa, którym jest prowadzenie ludzkości drogą do Boga kierowaną przez apostołów opieczętowanych Duchem Świętym, a którym nie jest dążenie do ludzkich i zorientowanych na świat celów! To, oczywiście, jest nasza osobista opinia, a nie jakikolwiek rodzaj osądu, albowiem nie mamy prawa osądzać"

TW (do Yaira Abrahama Gamboy Palomeque): "Tradycyjna wiedza o Bogu pochodzi z Biblii. Tradycyjna wiedza o Szatanie również pochodzi z Biblii. Według Biblii, Bóg jest miłością, a Szatan jest źródłem jej przeciwieństwa. W konsekwencji, jeśli czujesz miłość, czujesz Boga. A ja staram się nie nienawidzić zbyt dużo, kocham i chcę być kochany!"

TW (do Alirezy Ghasemi): "Sen, jaki miałeś, raczej brzmi dla mnie tak, jakbyś widział we mnie zagrożenie dla siebie i swojej wiary, gdyż jestem chrześcijaninem, a Ty muzułmaninem słuchającym mojej muzyki i lubiącym ją. Uwierz mi, nie chcę sprawiać Tobie ani nikomu innemu takich problemów moją muzyką, więc proszę, Alireza, nie rozdzieraj się na pół! Myślę, iż możesz znaleźć rozwiązanie jedynie poprzez to, że albo przestaniesz słuchać Lacrimosy, albo dowiesz się, czy w Twojej religii grzechem jest słuchanie muzyki innej kultury"

Prawda, która szokuje

Zauważywszy, że Tilo i Anne przywiązują ogromną wagę do religii chrześcijańskiej, zaczęłam się zastanawiać: "Jakiego oni są wyznania?". Ponieważ sądziłam, że znalezienie jednoznacznej odpowiedzi na to pytanie będzie niemożliwe, postanowiłam ustalić coś innego. "Gdzie oni mieszkają? Jak tam są związki wyznaniowe?" - główkowałam. Przeglądając zasoby serwisu MoneyHouse.ch, odkryłam, że firma Hall of Sermon była rejestrowana w Bazylei, Schlieren, Riehen i Rheinfelden (Szwajcaria). Sam Tilo Wolff uchodzi obecnie za przedsiębiorcę z Riehen. Zorientowawszy się w sytuacji, pomyślałam: "Riehen to mała gmina pod Bazyleą. Jeśli Tilo i Anne faktycznie tam mieszkają, to ja nie wierzę, że nikt ich nie zna i nie kojarzy". Moje poszukiwania ruszyły w następującym kierunku: "Tilo Wolff z Riehen. Ktokolwiek widział, ktokolwiek wie?". No i dotarłam do celu. Drodzy Czytelnicy! Mam nadzieję, że siedzicie na tyłkach, bo to, co zaraz przeczytacie, może Was powalić na kolana! Tilo Wolff, lider duetu Lacrimosa, jest duchownym w Kościele Nowoapostolskim (Neuapostolische Kirche, New Apostolic Church, NAK, NAC). W lutym 2013 roku został oficjalnie zaakceptowany przez wyższego kapłana, Markusa Fehlbauma, dzięki czemu awansował z diakona na księdza ("Besuch des Bezirksapostels", Riehen.nak.ch). We wrześniu 2014 roku własnoręcznie ochrzcił małego Simona ("Taufe Simon Emmanuel Dappen", Riehen.nak.ch). Ponadto muzyk aktywnie uczestniczy w życiu swojej i pobliskich parafii. Świadczą o tym liczne zdjęcia opublikowane na stronach internetowych NAK. Rosyjscy fani Lacrimosy - użytkownicy portalu VKontakte - zgromadzili co najmniej 24 takie fotografie (Vk.com/album-290858_208397571).

Neuapostolische Kirche

Kościół Nowoapostolski, ośmiomilionowy ruch religijny, należy do nurtu irwingiańskiego, gdyż powstał w wyniku działalności Edwarda Irvinga (XIX-wiecznego charyzmatyka) i jego ambitnych uczniów. Ci ostatni uważali się za “nowych apostołów” kontynuujących misję swoich biblijnych poprzedników. Duchowni tytułowani apostołami do dziś stanowią elitę Kościoła Nowoapostolskiego, a na ich czele stoi prorokujący Główny Apostoł. Oni wszyscy mają do pomocy biskupów, księży i diakonów. Jednym z podstawowych założeń NAK jest wiara w rychłą Paruzję, która zapoczątkuje idylliczne Milenium, czyli tysiąclecie, ziemskie panowanie Jezusa i jego sprawiedliwych wybrańców. Epoka ta zakończy się Sądem Ostatecznym i anihilacją niegodziwych dusz. Neuapostolische Kirche głosi istnienie Trójcy Świętej i uznaje bóstwo Chrystusa. Zezwala na transfuzję krwi i transplantację narządów, potępia zaś niszczenie ludzkich zarodków. W NAK nie wyświęca się kobiet, aktywnych homoseksualistów ani mężczyzn żyjących w konkubinacie. Nie ma też możliwości zawarcia małżeństwa jednopłciowego. Kościół Nowoapostolski oferuje swoim wyznawcom trzy sakramenty: chrzest wodny (odrodzenie z wody), święte pieczętowanie (odrodzenie z Ducha) i świętą wieczerzę (komunię pod postacią opłatka pokropionego winem). Te wielkie dary są dostępne nie tylko dla żywych. Trzy razy do roku odbywają się specjalne nabożeństwa, podczas których żyjący pełnomocnicy przyjmują sakramenty w imieniu osób zmarłych. Najdłużej urzędującym Głównym Apostołem był Niemiec Johann Gottfried Bischoff, kolaborant NSDAP. W 1954 roku ogłosił on dogmat, według którego Chrystus powróci jeszcze za jego życia. Sześć lat później zmarł[2].

Wolffowie i Bischoffowie

Wytwórnia płytowa HoS składa się z dwóch bytów: “Hall of Sermon Publishing, Tilo Wolff” i “Hall of Sermon GmbH”. Pierwszy z nich dwukrotnie (?) był rejestrowany w Riehen. Najpierw pod adresem Storklingasse 38, a potem pod adresem Im Hinterengeli 14 (logo “Tilo Wolff” - adres Im Hinterengeli 22). Z ulicą Storklingasse wiążą się legendarne początki Lacrimosy. Otóż właśnie tam młodzutki Tilo ulokował swoje przedsiębiorstwo w 1992 roku. Intrygującym przypadkiem jest dom przy ulicy Im Hinterengeli 14. Aktualnie w tej posiadłości mają swoje siedziby firmy Friedricha Wolffa i Franka Wolffa. Przypuszczam, że Friedrich to ojciec Tilo, a Frank - rodzony brat artysty. Friedrich, wynalazca solarium[3], jest człowiekiem sukcesu, który zbił kokosy w latach 70. XX wieku. W 2011 roku, mimo choroby Parkinsona, pozostawał aktywny i dyrygował chórem seniorów. Działalność biznesową zawsze ułatwiała mu rodzina, szczególnie bracia (Jorg, Christoph, Dietrich) i żona Ursula z Bischoffów. Pytanie: czy ta kobieta ma coś wspólnego z Johannem Gottfriedem Bischoffem? Główny Apostoł był związany z Frankfurtem nad Menem, a przecież w latach 70. Wolffowie mieszkali dokładnie w tym mieście. Później przenieśli się do Riehen, chyba na Storklingasse 38, bo akurat ten adres figuruje w opisach patentowych Friedricha. Z wynalazcą solarium ściśle współpracuje Corinna Oechsle, która ewidentnie uczęszcza do Neuapostolische Kirche (“Festgottesdienst mit Apostel Wolfgang Eckhardt in Lorrach”, Nak-loerrach.de). Frank Wolff to kolejny ksiądz nowoapostolski (“Gottesdienst mit Apostel Burren”, Riehen.nak.ch). Prowadzi on firmę wraz ze swym kuzynem Felixem Wolffem, diakonem NAK (“Neuer Vorsteher für die Gemeinden Pratteln und Rheinfelden”, Nak.ch).

Ukryta opcja irwingiańska

Lacrimosa “popęłniła” kiedyś utwór przemycający w swojej treści poglądy irwingiańskie. Jest nim mało znane nagranie “The Last Millennium“. W pierwszej zwrotce podmiot liryczny opisuje swoją burzliwą przeszłość: “I to zawsze będą moje drzwi/ Ten konkretny dzień, w którym się urodziłem/ I to zawsze

będzie mój poranek/ Wszystkie te lata wpływające na moją tęsknotę/ Kiedy byłem niespokojny, ponieważ bezdomny/ Walczący często o zrozumienie/ Szukający czegoś stabilnego/ Zmęczony kręceniem się w kółko/ Teraz jestem tutaj, żeby pozostać w miejscu, do którego należę”. Po tych słowach następuje refren, w którym Tilo wyje: “Hej! Hej!/ Dzisiaj mówię ‘do widzenia’!/ Czekając na coś więcej, co przyjdzie/ Witam Ostatnie Milenium/ Hej! Hej!/ Dzisiaj mówię ‘cześć’!/ Czekałem na to, to jest/ To jest Ostatnie Milenium”. Gdy Wolff wykrzykuje te zdania, Nurmi dośpiewuje: “Witaj/ Musisz się obudzić/ To jest Ostatnie Milenium”. W drugiej zwrotce słyszymy, że wkrótce nadejdzie “całkiem nowa epoka”, która “splucze nasze piękne życie” (New World Order?). Jest tam również mowa o “arogancji ludzkości” i “zmianie ludzkiej rasy”. Trzecia zwrotka brzmi zaś jak świadectwo nawrócenia: “A kiedy patrzę w swoje życie, widzę/ Że każda łza, którą wypłakałem, była wzmocnieniem mojej duszy/ Nic, tylko miłosierdzie/ Prowadziło mnie przez ból/ I nic, tylko miłosierdzie/ Utrzymywało mnie niezmiennym/ To było miłosierdzie, które uzyskałem/ Raz ofiarowałem/ I to było miłosierdzie/ Dzięki któremu wciąż jestem żywy/ A kiedy patrzę w swoje życie, mogę powiedzieć/ ‘Dziękuję Ci z całego serca za miłosierdzie, które otrzymałem!’”. Elementy irwingiańskie występują także w piosenkach “Promised Land” i “If The World Stood Still A Day”.

Wojtyła jako heretyk?

Chciałabym teraz napisać kilkanaście zdań o kawałku “Der Ketzer” z płyty “Angst” (1991). Jest to nagranie, w którym 19-letni Tilo Wolff dość ostro krytykuje papieża Jana Pawła II. Oczywiście, człowiek, który nie jest katolikiem, nie ma obowiązku kochać głowy Kościoła rzymskokatolickiego, ale taki “hejterski” utwór stanowi rodzaj “haka” na dzisiejszego księdza nowoapostolskiego. Uwaga! Jeśli dokładnie wczytamy się w tekst utworu “Der Ketzer”, uzmysłowimy sobie, że wcale nie chodzi w nim o czcigodnego Karola Wojtyłę. Ojciec Święty jest tu jedynie symbolem atakowanego związku wyznaniowego (KrK). Zarzuty, jakie padają w piosence, mogłyby zostać postawione każdemu innemu papieżowi: “biedni, ponieważ kradniesz ich pieniądze”, “biedni, ponieważ oni tobie wierzą”, “płacę nad twoją duszą”, “twoim królestwem jest piekło” (tłum. Trauer, Stille.prv.pl). Ustalmy tożsamość tytułowego “heretyka”. Czy rzeczownik ten odnosi się do osoby mówiącej? A może do... suwerena Watykanu? Ta druga możliwość oznaczałaby, że podmiot liryczny postrzega JP2 jako odszczepieńca, który sprzeniewierzył się nauczaniu Jezusa Chrystusa lub przynajmniej doktrynie Kościoła rzymskokatolickiego. Nie wiem, czy Karol Wojtyła był heretykiem, ale poważnie traktuję hipotezę, że jest nim Jorge Mario Bergoglio. Poczynania jezuita Franciszka tak dalece odbiegają od wskazań Ewangelii (adhortacja “Amoris Laetitia”!) i tradycyjnych zasad KrK, że nawet teolodzy rzymskokatolicki wyrażają swój niepokój. W środowiskach ultrakatolickich spotkamy wielu sedewakantystów, którzy głoszą, że ostatnim prawowiernym Ojcem Świętym był Pius XII, a wszyscy (po)soborowi papieże to antypapieże. A zatem... Nie wieszałabym psów na jednym irwingiańskim gocie!

Perspektywa teoretycznospiskowa

Co o Lacrimosie powiedzieliby teoretycy spiskowi wyspecjalizowani w analizowaniu wytworów popkultury (Vigilantcitizen.com, Pseudocultmedia.net)? Niewątpliwie stwierdziliby, że Tilo Wolff i Anne Nurmi pozornie są poza wszelkim podejrzeniem. Przecież Tilo to niezależny artysta, którego trudno uznać za część globalnego przemysłu rozrywkowego. Wiadomo o nim, że powiedział “NIE”, kiedy pracownicy MTV złożyli mu ofertę współpracy. Czy on mógłby być marionetką Illuminati? Czy mógłby być ofiarą kontroli umysłu - projektu Monarch lub MK-ULTRA? A kto niby miałby go kontrolować? Hmmm... Może ktoś z Kościoła Nowoapostolskiego? Albo sama Anne Nurmi? To by wyjaśniało, dlaczego ta

skromna, nieśmiała kobieta na zdjęciach bywa ukazywana jako arogancka domina. Symbole BDSM (np. klatki, łańcuchy) jak najbardziej są kojarzone z projektem Monarch. Podobnie zresztą jak inne atrybuty Lacrimosy: arlekiny, karuzele, maski, drzwi, korytarze, schody, kolumny, zegary, łuki architektoniczne oraz kontrastowe zestawienia czerni i bieli.

W 2015/2016 roku duet zaczął wyraźnie nadużywać motywu czarno-białej szachownicy. Istnieją fotografie z czasów płyty "Hoffnung", na których Tilo i Anne, pokryci takim właśnie wzorem, subtelnie ekspozują jedno oko. Zwróćmy też uwagę na okładkę krążka "Intrication" Tk. Kim (przypominam o piosence "Bleib" nagranej z gościnnym udziałem Wolffa!). Zawiera ona mnóstwo podejrzanych elementów: dziewczynę z zasłoniętym okiem, trójkąt, spiralę, kłódkę, drut kolczasty, węża, motyle monarchy, motyle innych gatunków, szkielet motyli skrzydeł, greckie litery, podłogę-szachownicę, odłamki czegoś rozbitego, Drzewo Życia oraz Wszystkowidzące Oko. Same znaki masońskiej kontroli umysłu... Na okładce DVD "Musikkurzfilme" Lacrimosy znajduje się cyrkiel, kątomierz i przedziwny człowiek-robot, który w pustej głowie ma tylko arlekinę i światło. Okładka CD "Fassade" przedstawia pokaz mody. Widzowie, obserwujący rozneglizowane modelki, wyglądają jak robotnicy z filmu "Metropolis" Fritza Langa i noszą na głowach cudaczne aparaty. Tajemnicze ustrojstwo widnieje również na głowie ślepego mężczyzny, reprezentanta tzw. białych kołnierzyków, wyobrazonego na okładce płyty "In the Clinic" zespołu Kartagon (formacji promowanej przez Hall of Sermon). Tytuł albumu, zestawiony z tą sugestywną ilustracją, prowadzi na myśl psychuszkę.

W 2010 roku Tilo Wolff zaprezentował się światu w zupełnie nowej roli: wystąpił jako DJ podczas halloweenowej imprezy w moskiewskim klubie "Тоčka" ("Tochka"). Żaden człowiek, bez względu na światopogląd, nie jest w stanie ominąć nocy z 31 października na 1 listopada. Należałoby wszakże zapytać, czy chrześcijanin myślący o posłudze kapłańskiej powinien obchodzić Halloween (jedno z dwóch najważniejszych świąt satanistycznych zalecanych przez Antona Szandora LaVeya) w jakiegokolwiek formie. Żeby nie odbiegać zbyt od tematu teorii spiskowych, pozwolę sobie przypomnieć, co o Halloween powiedziała Arizona Wilder, słynna rozmówczyni Davida Icke'a, podająca się za byłą ofiarę kontroli umysłu i oskarżająca międzynarodową elitę o przynależność do Illuminati. Poniższe słowa pochodzą z materiału audiowizualnego "Revelations of a Mother Goddess" ("Rewelacje Bogini Matki") i dotyczą rzekomych okultystycznych praktyk uskutecznianych w pewnym amerykańskim kościele. Autorami polskiego przekładu są Łukasz i Krzysztof, redaktorzy portalu Davidicke.pl.

AW: "Tej nocy jest czczenie i modły do Szatana. I tej nocy wielu ludzi w tym kraju wie, że chodzi tu o Diabła, Szatana. I chrześcijaństwo mówi wciąż... Wierzę, że stworzyli chrześcijaństwo, by było tym, czym jest. Stworzyli również tego Szatana i kontrolują wszystko w ten sposób. I tej nocy jest wiele rozlewu krwi i składa się ofiary Szatanowi. Jest osoba, która gra swoją rolę w tej Wysokiej Radzie, która ma do czynienia z tą Wysoką Radą. Nie jest w Wysokiej Radzie, ale ma do odgrywania rolę Szatana. Jest telewizyjnym kaznodzieją w TBN, przez jakiś czas był czołowym wokalistą w Iron Butterfly, wiele lat temu. Ma długie blond włosy. W tym punkcie nie przypominam sobie jego nazwiska. Rozpoznałam tylko jego twarz, widziałam go ostatnio w TBN, i to jest jego przykrywa albo jest DID[4]. I gra tę rolę Wielkiego Oszusta Szatana tej nocy Halloween w tym kościele. I to się dzieje w Halloween. Powiem jeszcze, że Halloween, które stało się tak popularne w tym kraju, służy również sprofanowaniu w tym ludzi. I nawet odłam chrześcijańskiego ruchu, który chce nazwać to Festynem Żniw, nie zdaje sobie sprawy, że Festyn Żniw jest z druidycznej religii, i znów robią to samo świętując Festyn Żniw, o to chodzi w Festynie Żniw"

Ktoś może burknąć: "Arizona Wilder? To żaden autorytet! Przecież w tym samym wywiadzie, który za-

cytowano wyżej, kobieta twierdzi, że widziała znane osobistości zamieniające się w Reptilian (zmiennokształtnych jaszczuroludzi)!”. Święta prawda. Ale jest coś, co powinno rozbudzić wyobraźnię każdego konspiracyonisty: zdjęcia Tilo zrobione w ramach promocji jego drugiego projektu muzycznego, Snakeskin. Zauważmy, że na niektórych fotografiach z pierwszej dekady XXI wieku artysta jest przedstawiony jako osobnik zrzucający skórę. Ucharakteryzowano go w taki sposób, że wygląda, jakby pod ludzką powłoką ukrywał gadzią łuskę. Czyżby jakieś reptiliańskie aluzje?! Niestety, to dopiero początek horroru. Jeszcze gorsze są materiały graficzne i audiowizualne promujące najnowszą płytę Snakeskin, “Tunes For My Santimea” (2016). Na jednym ze zdjęć widzimy niemal zupełnie nagą modelkę, siedzącą na jakimś stołku i trzymającą w dłoniach bukiet czerwonych róż. Kobieta ma na sobie czarną (po wewnętrznej stronie - złocistą) szatę z kapturem oraz złotą maskę przywodzącą na myśl starodawnego lekarza zadżumionych. dopełnieniem tego obrazu jest lśniąca, czerwona zasłona i czarno-biała podłoga imitująca szachownicę. Na fotografii zdecydowanie dominuje kolorystyka złoto-czarno-czerwona. Jeśli to nie jest nawiązanie do filmu “Eyes Wide Shut” (“Oczy Szeroko Zamknięte”) Stanleya Kubricka, to ja się nazywam Eliza Orzeszkowa! Jak wiadomo, “Eyes...” to klasyka okultystycznego kina.

Zerknijmy także na trzy niskobudżetowe teledyski Snakeskin z lat 2016-2017: “Alive”, “Keep Me Alive” i “Keep Me Alive - DC”. Oprócz twardej erotyki LGBT i BDSM (dwa ostatnie video clipy) zawierają one symbolikę związaną z Illuminati i projektem Monarch. We wszystkich trzech filmikach zobaczymy ómy, wyeksponowane pojedyncze oczy, dziwne maski oraz potłuczone szkło. W “Alive” ujrzymy też trójkątne kształty, a w pozostałych materiałach - lusterko, tatuaże-kokardy, tatuaże-gwiazdy i zwierzęcą (węzową) teksturę. Jedna z pań występujących w “Keep Me Alive” i “Keep Me Alive - DC” płacze krwawymi łzami, które tradycyjnie oznaczają wielkie cierpienie i stanowią atrybut Matki Boskiej. Czy to strauumatyzowana ofiara tzw. programowania beta (jak Brice Taylor lub Cathy O’Brien)? Cemu w niektórych ujęciach ma ona wąskie, gadzie źrenice? I dlaczego te lesbijsko-sadomasochistyczno-ezoteryczne pornole zostały połączone z muzyką zawierającą odwołania do katolickich chorałów?! Taka prowokacja nie przystoi kapłanowi żadnego wyznania[5]! Abstrahuję już od tego, że wąż, ukryty w nazwie Snakeskin, to symbol grzechu i fallusa. A przynajmniej tak było do niedawna, dopóki Bergoglio nie palnął, że Jezus stał się “grzechem”, “diabłem” i “wężem” (Franciszekfalszywyprorok.wordpress.com).

Wróćmy na moment do halloweenowej imprezy w moskiewskiej “Toćce”. Jednym z utworów, jakie Wolff wziął wówczas na warsztat, był “Bad Romance” Lady Gagi. Tak się składa, że LG od dawna uchodzi za typową marionetkę Illuminati. Natomiast teledysk “Bad Romance” bywa wymieniany jako przykład ekstremalnie wolnomularskiego tudzież reptiliańskiego video clipu. Tilo Wolff, członek Kościoła Nowoapostolskiego, nie jest jedynym duchownym chrześcijańskim, którego przyłapano na wykonywaniu/przerabianiu niesławnego hitu Gagi. Parafrazę dokładnie tej samej piosenki zaśpiewali kiedyś na scenie polscy dominikanie (można to zobaczyć w serwisie YouTube.com: watch?v=aP74qJBWsKY). Zakon dominikanów, podobnie jak zakon jezuitów, zмага się z oskarżeniami o promasońskie sympatie. Według ks. prof. Michała Poradowskiego, autora książki “Problemy II Soboru Watykańskiego”, kon-szachty dominikanów i jezuitów z wolnomularzami trwają już dobrych kilka wieków.

Na zakończenie niniejszego wywodu chciałabym, tak dla hecy, odnieść się do filmu “Metropolis” Fritza Langa, o którym wzmiankowałam kilka akapitów wcześniej. W tej niemej, niemieckiej antyutopii z 1927 roku wykorzystano motyw dwóch Marii: anielskiej dziewczeczki i jej złowrogiego sobowtóra (robota, gynoida). Prawdziwa Maria, świątobliwa prorokini, naucza robotników w kaplicy, a fałszywa - deprawuje kapitalistów jako tancerka erotyczna w klubie “Yoshiwara”. Główny bohater, Freder, wie o obu Mariach, ale ich nie rozróżnia. W pewnej scenie widzimy go czytającego Apokalipsę Świętego Jana. Nagle przychodzi do niego Jozafat, który opowiada mu o straszliwych zbrodniach sprowokowanych przez nierządni-

cę z “Yoshiwary”. Przybysz rozumie, że Freder zakochał się w cnotliwej prorokini, dlatego oznajmia dyplomatycznie: “Ta kobieta, u stóp której wszystkie grzechy są nagromadzone, też ma na imię Maria”. Wówczas Freder zrywa się i krzyczy: “Ta sama kobieta, którą w Podziemiu uważają za świętą?!” (YouTube.com, watch?v=RK_hTPyK50w). Nie zamierzam tego komentować.

Natalia Julia Nowak,
06.04. - 29.05. 2017 r.

PS 1. Twórczość Lacrimosy znam od stycznia 2006 roku (miałam wtedy 14 lat i 11 miesięcy). W gimnazjum i w liceum szalałam na punkcie tego zespołu. Udało mi się nawet zdobyć oryginalną koszulkę z obrazkiem z płyty “Live”. Muzyka Lacrimosy towarzyszyła mi mniej więcej do drugiego roku studiów licencjackich. Teraz, po kilkuletniej przerwie, ze wzruszeniem wracam do jej słuchania.

PS 2. Jeśli powyższy artykuł zawiera nieaktualne informacje i/lub błędy związane z chronologią omawianych wydarzeń, to pokornie za nie przepraszam!

PRZYPISY

[1] Anne jest o cztery lata starsza od Tilo. Przyszła bowiem na świat 22 sierpnia 1968 roku w fińskim mieście Tampere (jej mąż urodził się 10 lipca 1972 roku w niemieckim Frankfurt nad Menem). Oboje małżonkowie mieszkają w Szwajcarii, jednak pozostają obywatelami swoich ojczystych krajów. Wiele wskazuje na to, że formalnie kobieta nazywa się Anne Marjaana Wolff. Na stronie Moneyhouse.ch, w jednym z komunikatów Swiss Official Gazette of Commerce, znajdujemy taką oto adnotację: “Wolff Anne Marjaana, finnische Staatsangehörige, Rheinfelden, Gesellschafterin...” (“Wolff Anne Marjaana, obywatelka fińska, Rheinfelden, akcjonariuszka...”). Niestety, witryna Moneyhouse.ch zawiera również łamańce językowe typu “Wolf-Tilo gen. Tilo Wolff-Nurmi”, “Wolff Wolf-Tilo” czy “Wolff-Nurmi Wolf-Tilo genannt Tilo”. Proszę mnie nie pytać, o co tu chodzi, bo nie mam zielonego pojęcia! Napiszę tylko tyle, że w polskiej i angielskiej Wikipedii drugie imię Anne figuruje w formie “Marjanna”. Jaką funkcję pełni Nurmi w Lacrimosie? Otóż jest ona klawiszowcem, wokalistką i kompozytorką. Chyba właśnie w tej kolejności (większość muzyki zespołu to kompozycje Tilo). Znamienne, że na koncertach artystka stoi/siedzi z boku, przy keyboardzie, ale zawsze ma przy ustach niewielki mikrofon, który umożliwia jej wyśpiewywanie “swoich kwestii” w poszczególnych piosenkach. Czasem Anne wychodzi na środek sceny i wtedy Tilo zastępuje ją przy instrumencie klawiszowym. Dzieje się tak wówczas, gdy kobieta ma do zaśpiewania któryś ze “swoich” utworów. Ale kawałki wykonywane w całości lub w zdecydowanej większości przez Nurmi stanowią margines repertuaru Lacrimosy. Szczerze mówiąc, doliczyłam się ich zaledwie jedenastu: “No Blind Eyes Can See” (1995), “Not Every Pain Hurts” (1997), “Make It End” (1997), “The Turning Point” (1999), “Senses” (2001), “Vankina” (2001), “Apart” (2003), “My Last Goodbye” (2005), “A Prayer For Your Heart” (2009), “If The World Stood Still A Day” (2012), “Thunder And Lightning” (2015). Anne w dużej mierze odpowiada za wizerunek i autoprezentację duetu, ponieważ jest także projektantką mody, krawcową i fotografem. Jakby tego było mało, Finka posiada zdolności i zamiłowania kulinarne. Czy Wolffowie mają dzieci? Po Internecie krąży plotka, że Tilo i Anne doczekali się córki, ale dotychczas nie udało mi się pozytywnie zweryfikować tego doniesienia. Zdołałam za to ustalić, że Wolffowie mają dwóch synów, którzy noszą imiona Tristan Alexander i Tizian Immanuel (WOW! Na płycie “Sehnsucht” z 2009 roku w chórk dziecięcym śpiewa jakiś Tristan Alexander!). Ch-

łopcy otrzymali nazwisko po ojcu, a obywatelstwo po matce. Od 19 kwietnia 2016 roku Tilo, Anne, Tristan i Tizian są obywatelami gminy Riehen i kantonu Bazylea-Miasto. Potwierdza to Eleonore Spiniello-Behret na łamach lokalnego pisemka "Riehener Zeitung" (29 kwietnia 2016 roku, Riehener-zeitung.ch).

[2] Ciekawostka: w Kościele rzymskokatolickim urząd papieski jest nieomylny. Jeżeli osoba piastująca ten urząd popełnia jakikolwiek błąd w kwestii wiary, to znaczy, że nie jest już papieżem, albowiem prawdziwy Ojciec Święty nigdy by nie zbłądził. Może Główny Apostoł NAK też przestał być Głównym Apostołem? [Prywata: podzielam opinię katotradzów, że Novus Ordo - Vaticanum Secundum (modernistyczny porządek ustanowiony na Soborze Watykańskim II) ma niewiele wspólnego z autentyczną doktryną i liturgią rzymskokatolicką. Zastanawiam się, czy "papież" (?) Franciszek nie jest jakimś dynamitem mającym rozsadzić KrK od wewnątrz. Utrzymuję, że liberalny kler ośmiesza Kościół skuteczniej niż niejeden antyklerykalny satyryk]

[3] "Za datę powstania pierwszego solarium przyjmuje się rok 1975, kiedy to Friedrich Wolff wyprodukował pierwszą świetlówkę UV i zaobserwował, że promienie UVB syntetyzują witaminę D3 i aktywują proces produkcji pigmentu. Lampy następnie umieszczono pod akrylową powłoką, która przepuszczała promienie ultrafioletowe, i tak oto powstało pierwsze urządzenie zwane dziś solarium. Wprawdzie celem Wolffa nie było opalanie, a leczenie za pomocą promieni ultrafioletowych chorób skóry, jednak fakt, że 'sztuczne słońce' nie tylko leczyło, ale i dawało piękną opaleniznę spowodował, że powstała nowa usługa, która z powodzeniem działa do dziś" [cytat z tekstu "Bezpieczne i zdrowe opalanie w solarium" zamieszczonego na stronie Solarium.net.pl]

[4] Chodzi o Dissociative Identity Disorder, czyli dysocjacyjne zaburzenie tożsamości (chorobę psychiczną, na której podobno bazuje kontrola umysłu Monarch). Inna nazwa schorzenia: MPD - Multiple Personality Disorder, osobowość wieloraka. Fenomen DID/MPD polega na tym, że w jednym ciele mieszkają liczne osobowości, które mają różne charaktery/temperamenty/uzdolnienia i zazwyczaj nie wiedzą o sobie nawzajem. Konspiracjoniści wierzą, że Iluminaci - poprzez przemoc fizyczną, psychiczną i seksualną - umyślnie wywołują tę przypadłość w niewinnych dzieciach. Po co? Żeby móc zaprogramować każdą personę do wykonywania określonych (często skrajnie odmiennych!) zadań. Teoria spiskowa o projekcie Monarch nie wzięła się z powietrza. Jej fundamentem jest wiedza o autentycznym projekcie MK-ULTRA, który był realizowany przez CIA w latach 50. i 60. XX wieku. Nielegalne eksperymenty, jakie wówczas prowadzono, miały związek z zimnowojennym wyścigiem zbrojeń. Czy w repertuarze Lacrimosy są piosenki wzbudzające skojarzenia z kontrolą umysłu Monarch? Aktualnie przychodzą mi do głowy dwa tytuły: "Diener Eines Geistes" (1992) i "Erinnerung" (1993). Pierwszy z tych utworów ukazuje konflikt między poszczególnymi kawałkami rozbitej psychiki, a drugi - porusza problem bolesnych wspomnień z dzieciństwa.

[5] Przyznam, że odkryłam te teledyski bardzo późno, gdy miałam już ukończoną większą część niniejszego artykułu. Znaleziska, o których mowa, nie tylko mnie zaskoczyły, ale wręcz pokrzyżowały mi plany. Chciałam bowiem napisać coś w stylu: "Kariera muzyczna Tilo Wolffa to ewolucja w stronę coraz większego konserwatyzmu". Obecnie jestem zmuszona wycofać się z tego twierdzenia. Gdyby analizowane video clipy miały charakter archiwalny, tzn. powstały przed dołączeniem twórcy do grona duchownych chrześcijańskich, nie sprawiałyby mi żadnego dyskomfortu. Wiem przecież, że w przeszłości Tilo nie bał stosować różnorodnych prowokacji artystycznych. Znam teledysk "Satura" z 1993 roku, który stanowi coś w rodzaju mroczniejszej wersji "Like a Prayer" Madonny*. Obejrzałam filmiki "Copycat" (1995), "Stolzes Herz" (1996) i "Siehst Du Mich Im Licht?" (1997), które czerpią pełnymi garściami z

subkultury BDSM. Przeczytałam tłumaczenia utworów "Crucifixio" (1993) i "Schakal" (1994). Sądziłam jednak, że prowokacje obyczajowe Wolffa skończyły się na początku XXI wieku, a prowokacje religijne - już w połowie lat 90. poprzedniego stulecia. Myliłam się. Uznaję swój błąd. I naprawdę, nie przeszkadzają mi same wybryki Tilo, bo szokowanie leży w naturze artysty. Przeszkadza mi to, że ten człowiek wrócił do swoich starych grzechów, będąc już od dawna praktykującym kapłanem. Pewne rzeczy nie licują z godnością księdza. Czy to hipokryzja, czy rozdwojenie jaźni?! Aha, jeszcze jedno. Niektórzy badacze twierdzą, że osoby o skłonnościach masochistycznych wykazują tendencję do popadania w dewocję religijną. Przyczyną tego zjawiska jest głębokie pragnienie, żeby całkowicie zatracić się w miłości do kogoś uwielbianego, wywyższanego, podziwianego, a zarazem surowego, apodyktycznego i mającego nad nami władzę. Różne formy, mechanizm ten sam. Nie próbuję przez to skonstatować, że chrześcijaństwo jest religią sadomasochistyczną, tylko dowieść, że czasem ludzie działają z bardzo niskich pobudek (świadomie lub nieświadomie). [*Droży teoretycy spiskowi! Jeśli będziecie kiedyś oglądać video clip "Satura" Lacrimosy, to przypomnijcie sobie złowieszcze słowa Arizony Wilder: "I tej nocy jest wiele rozlewu krwi i składa się ofiary Szatanowi", "I gra tę rolę Wielkiego Oszusta Szatana tej nocy Halloween w tym kościele". Ostrzegam! Jednostki wrażliwe religijnie mogą uznać ten teledysk za bluźnierczy!]

ŹRÓDŁA WIEDZY

O LACRIMOSIE I SNAKESKIN:

1. Witryna internetowa Lacrimosa.ch
2. Witryna internetowa Lacrimosa.life
3. Witryna internetowa Lacrimosaforever.com
4. Witryna internetowa Lacrimosa.rockmetal.art.pl
5. Witryna internetowa Stille.prv.pl
6. Witryna internetowa Snakeskin.ch
7. Profil Lacrimosy na Facebooku: LacrimosaOfficial
8. Profil Lacrimosy na Twitterze: LacrimosaBand
9. Profil Lacrimosy na YouTube: LACRIMOSAofficial
10. Profil Tilo Wolffa na Instagramie: lacrimosasnakeskin
11. Polska, angielska i niemiecka Wikipedia
12. Zbiór tekstów piosenek Lyrics.wikia.com
13. Ustalenia własne wynikające z słuchania utworów Lacrimosy i Snakeskin, a także z oglądania zdjęć, obrazków, teledysków, nagrań koncertowych oraz innych materiałów dotyczących Tilo Wolffa i Anne Nurmi

ŹRÓDŁA WIEDZY

O INTERESACH I LOKALIZACJI WOLFFÓW:

1. "Hall of Sermon Publishing, Tilo Wolff" [Easymonitoring.ch]
2. "Hall of Sermon Publishing, Tilo Wolff" [Moneyhouse.ch]
3. "Hall of Sermon GmbH" [Moneyhouse.ch]
4. "Hall of Sermon GmbH. SOGC notifications" [Moneyhouse.ch]
5. "Wolf-Tilo gen. Tilo Wolff-Nurmi" [Moneyhouse.ch]
6. "Adress-Suche. Liste von Marken und Gesuche, welche mit der Adresse 'Tilo Wolff' zu tun haben" [Wirtschaft.ch]
7. "Adress-Suche. Liste von Marken und Gesuche, welche mit der Adresse 'Tilo Wolff Hall of Sermon'

zu tun haben” [Wirtschaft.ch]

8. “Markenregister/Tilo+Wolff/Riehen/01335/2007” [Wirtschaft.ch]
9. “Markenregister/LACRIMOSA/Tilo+Wolff+Hall+of+Sermon/Riehen/07965/1992” [Wirtschaft.ch]
10. “Markenregister/LACRIMOSA/Tilo+Wolff/Rheinfelden/07692/1992” [Wirtschaft.ch]
11. “Hall of Sermon” [Myspace.com/hallofsermon]
12. “Hall of Sermon Shop” [Hos-shop.com]
13. “Friedrich Wolff AG” (3162484691) [Moneyhouse.ch]
14. “GfMI Gesellschaft für Management-Innovation mbH” (20088440501) [Moneyhouse.ch]
15. “Results for Tilo Wolff” [Moneyhouse.ch/en/pp/tilo-wolff]
16. “Results for Anne Wolff” [Moneyhouse.ch/en/pp/anne-wolff]
17. “Results for Friedrich Wolff” [Moneyhouse.ch/en/pp/friedrich-wolff]
18. “Results for Ursula Wolff” [Moneyhouse.ch/en/pp/ursula-wolff]
19. “Results for Joerg Wolff” [Moneyhouse.ch/en/pp/joerg-wolff]
20. “Results for Frank Wolff” [Moneyhouse.ch/en/pp/frank-wolff]
21. “Results for Felix Wolff” [Moneyhouse.ch/en/pp/felix-wolff]
22. “Results for Corinna Oechsle” [Moneyhouse.ch/en/pp/corinna-oechsle]
23. “Der Erfinder des Solariums gibt nicht auf” [“Badische Zeitung“, Badische-zeitung.de]
24. “Der Name Wolff steht für Besonnung” [Medikos-wolff.com]
25. “Research Award of the Jorg Wolff Foundation: Arnold Rikli Award 2016” [Aliya Anwar, Blogs.r-sc.org]
26. “A short overview of the company roots of JW Holding” [Jw-holding.de]
27. “Skin tanning apparatus. United States of America Patent. Patent no 4703184” [Patentbuddy.com]
28. “European Patent Office - EP 0023311 B2” (“Neue Europäische Patentschrift. Veröffentlichungsnummer: 0 023 311 B2”) [plik PDF, Patentimages.storage.googleapis.com]
29. “Elektrisches Lichtbad - European Patent Office - EP 0275817 A1” (“Europäische Patentanmeldung. Veröffentlichungsnummer: 0 275 817 A1”) [plik PDF, Patentimages.storage.googleapis.com]
30. “Bestrahlungslampe zur Erhöhung des Vitamin D3-Spiegels einer Person - European Patent Office - EP 0427917 A2” (“Europäische Patentanmeldung. Veröffentlichungsnummer: 0 427 917 A2”) [plik PDF, Patentimages.storage.googleapis.com]
31. “Exklusives Wohnen im Grunen. Im Hinterengeli 14, 4125 Riehen“ [Home.ch]
32. “Wolff, Friedrich und Ursula (-Bischoff)” [Tel.search.ch]
33. “Frank Wolff” (frankywolff) [Facebook.com]
34. “Christoph Wolff” (christoph.wolff.391) [Facebook.com]
35. “Solarium. Historia solarium” [Pl.wikipedia.org/wiki/Solarium#Historia_solarium]
36. “Indoor tanning. History” [En.wikipedia.org/wiki/Indoor_tanning#History]
37. “Bezpieczne i zdrowe opalanie w solarium” [“Solarium & Fitness“, Solarium.net.pl]
38. Eleonore Spiniello-Behret, “Aufnahme in das Bürgerrecht der Gemeinde Riehen” [“Riehener Zeitung“, Riehener-zeitung.ch]

ŹRÓDŁA WIEDZY

O ŻYCIU RELIGIJNYM WOLFFÓW:

1. “Tilo Wolff” + Riehen [wyniki wyszukiwania Google]
2. “Suche. Suchen nach” (trzeba wpisać zapytanie “Tilo Wolff” i nacisnąć przycisk “Suche”. Pojawią się wówczas wyniki wyszukiwania opatrzone nagłówkiem “Suche nach ‘tilo’ und ‘wolff’”) [Riehen.na-k.ch/servicemenu/suche]
3. “Besuch des Bezirksapostels” (Riehen, 13 lutego 2013 roku. Tilo Wolff odbiera gratulacje z okazji

awansu na pełnoprawnego księdza) [Riehen.nak.ch/news/?berID=2951]

4. "Taufe Simon Emmanuel Dappen" (Riehen, 7 września 2014 roku. Tilo Wolff chrzci uroczę niemowlę) [Riehen.nak.ch/news/?berID=4619]

5. Lacrimosafan - "Neuapostolische Kirche" (pokaźny zbiór fotografii zgromadzony przez rosyjskich fanów Lacrimosy. Jak się okazuje, grafiki zostały skopiowane ze stron różnych parafii nowoapostolskich. Wydarzenia uwiecznione na obrazkach miały miejsce w miejscowościach: Riehen, Oberwil, Tenniken i Bazylea) [Vk.com/album-290858_208397571]

6. Lacrimosafan - "Neuapostolische Kirche. View comments" (dodatkowa fotografia wklejona przez Alexandra Petrovsky'ego) [Vk.com/album-290858_208397571?act=comments]

7. "Himmelfahrt - Der Stammapostel erobert Basel" (Bazylea, 29 maja 2014 roku. Rosjanie przeoczyli zdjęcie numer 1, na którym jest Tilo) [Nak.ch/nc/news/nak-schweiz/?archivYear=2014&start=4081-1401919200&berID=4063]

8. "Amter-Treff 'Seelsorge'" (Bazylea, 24 stycznia 2011 roku. Tilo jest na zdjęciu numer 1) [Nak.ch/nc/news/nak-schweiz/?archivYear=2011&start=1806-1295737200&berID=1807]

9. "1. November 2015 - Entschlafenen-Gottesdienst" (Riehen, 1 listopada 2015 roku. Tilo i Anne są na zdjęciu numer 1) [Riehen.nak.ch/news/?start=&berID=5467]

10. "Kindertag 2016 im Bezirk Basel" (Reinach, 4 września 2016 roku. Tilo i Anne są na zdjęciu numer 2. Anne jest ponadto na zdjęciu numer 9) [Bezirk-basel.nak.ch/news/?berID=6200]

11. "Kindergottesdienst vom 19. März 2017 in Oberwil" (Oberwil, 19 marca 2017 roku. Tilo i Anne są na zdjęciu numer 6. Tilo jest ponadto na zdjęciu numer 1) [Oberwil.nak.ch/news/?berID=6682]

12. "Gottesdienst mit Apostel Burren" (Riehen, 6 sierpnia 2014 roku. W tekście jest wzmianka o Franku Wolffie. Obaj bracia są widoczni na zdjęciu numer 2. Frank znajduje się także na zdjęciu numer 4) [Riehen.nak.ch/news/?berID=4269]

13. "Neuer Vorsteher für die Gemeinden Pratteln und Rheinfelden" (Rheinfelden, 25 sierpnia 2010 roku. W tekście jest wzmianka o Feliksie Wolffie. Felix znajduje się także na jedynym zdjęciu dołączonym do newsa) [Nak.ch/nc/news/nak-schweiz/?berID=1559]

14. "Festgottesdienst mit Apostel Wolfgang Eckhardt in Lorrach" (Lorrach, Niemcy, 7 października 2012 roku. W tekście jest wzmianka o Corinnie i Hansie Oechsle. Zapewne są oni również widoczni na zdjęciach) [Nak-loerrach.de/db/8519/Aktuelles/Festgottesdienst-mit-Apostel-Wolfgang-Eckhardt-in-Loerrach]

ŹRÓDŁA WIEDZY

O KOŚCIELE NOWOAPOSTOLSKIM:

1. "Catechism of the New Apostolic Church" [plik PDF dostępny na stronie Nak.org]

2. Andreas Fincke, Michael Utsch - "Kościół nowoapostolski" [plik PDF dostępny na stronie Weltanschauungsfragen.de]

3. Victor Kuligin - "The New Apostolic Church" ["Africa Journal of Evangelical Theology", plik PDF dostępny na stronie Biblicalstudies.org.uk]

4. Eryl Davies - "Concerning Cults - New Apostolic Church (1)" ["Evangelical Times", Evangelical-times.org]

5. Eryl Davies - "Concerning Cults - New Apostolic Church (2)" ["Evangelical Times", Evangelical-times.org]

6. Eryl Davies - "Concerning Cults - New Apostolic Church (3)" ["Evangelical Times", Evangelical-times.org]

7. Timothy C. Hanline - "Life Line to Members of the New Apostolic Church" (witryna internetowa byłego kapłana nowoapostolskiego z Karoliny Północnej) [Lifelinetonac.com]

8. David J. Stewart - "New Apostolic Church Exposed!" [Jesus-is-savior.com]
9. Dariusz Bruncz - "Kościół Nowoapostolski i Stasi" [Ekumenizm.pl]
10. Armin - "This document is about the doctrine of the New Apostolic Church (NAC)" [Naki.de]
11. "What is the New Apostolic Church, and what do they believe?" [Gotquestions.org]
12. "The New Apostolic Church: The one true church or another erroneous sect?" [Acfar.org]
13. "The Truth About the New Apostolic Church" [Ibtministries.org]
14. "The Bible - Word of God - Versus Errors of - 'New Apostolic Church'" [Menorah.org]
15. "New Apostolic Church Chief Apostle Schneider Q&A On Current Church Doctrine" [YouTube.com, Qft Nac, channel/UC-0K3yPSxFJh3xvx89XIjQQ, watch?v=jm8v1vqRXQg]
16. "Redeemed - Reflecting on Service for the Departed | 2016" [YouTube.com, NACTV New Apostolic Church, user/nactvcape, watch?v=87zsMK3LWEI]
17. "NAC Holy Sealing Service" [YouTube.com, Nac Videos, channel/UCSk3TUih-hfZgusDHd76zyA, watch?v=SWkV180a_tQ]
18. "Kościół Nowoapostolski" [Ekumenizm.wiara.pl]
19. "Apostoł w każdym zborze. Kościół Nowoapostolski w Polsce" [Ekumenizm.wiara.pl]
20. "Chronologia eschatologii według Kościoła Nowoapostolskiego" [Ekumenizm.wiara.pl]
21. "Friedrich Bischoff Verlag" [Bischoff-verlag.de]
22. Nak.org, Nak.org.pl, Nak.ch, Nac.today/en
23. Polska, angielska i niemiecka Wikipedia

INNE ŹRÓDŁA WIEDZY:

1. "Biblia Tysiąclecia. Pismo Święte Starego i Nowego Testamentu" [wydawnictwo "Pallotinum", Poznań 2003, elektroniczna edycja dostępna na stronie Biblia.deon.pl]
2. "Pismo Święte Starego i Nowego Testamentu w przekładzie polskim W.O. Jakuba Wujka S.J." [Wydawnictwo Apostolstwa Modlitwy, Kraków 1962, plik PDF dostępny na stronie Madel.jezuici.pl]
3. Wikipedia, Google Maps, Google Street View, Google Translate (podstawowe informacje o geografii Szwajcarii i Niemiec, podziale administracyjnym tych państw, miejscowościach wchodzących w ich skład, wyglądzie różnych budynków, arkanach języka niemieckiego itd.)
4. Vigilantcitizen.com, Pseudocultmedia.net
5. "Origins and Techniques of Monarch Mind Control" [Vigilantcitizen.com]
6. "Korzenie i techniki kontroli umysłu 'Monarch'" [Ukrytawladza.wordpress.com]
7. "Prelekcja o Greenbaumie: Program kontroli umysłu" [Radtrap.wordpress.com]
8. "Przerażający Sekret Ameryki... Kontrola Umysłu" [Davidicke.pl/forum]
9. "Rewelacje Bogini Matki" [Davidicke.pl]
10. "Revelations of a Mother Goddess 09 17 PL rewelacje bogini matki" [YouTube.com, diamentowa brzoza, channel/UCr7saRj3eykaaqqxULS3snA, watch?v=pvh6SStqR5M]
11. Pozostałe części "Revelations of a Mother Goddess" [YouTube.com, diamentowa brzoza, channel/UCr7saRj3eykaaqqxULS3snA]
12. "1927 Metropolis (restored) part 2/3" (TV Arte) [YouTube.com, George Orwell, user/OfficialUtubeUser, watch?v=RK_hTPyK50w]
13. "Madonna - Like A Prayer (Official Music Video)" [YouTube.com, QueenMadonnaHD, user/Queen-MadonnaHD, watch?v=BMZtrsuv508]
14. "Dominikanie - Lady Gaga (cover 'Bad Romance')" [YouTube.com, MIDI Online, user/pitosz1975, watch?v=aP74qJBWsKY]
15. "Dominikanie i parafianie (cover 'Ona tańczy dla mnie')" [YouTube.com, MIDI Online, user/pitosz1975, watch?v=Inpww-lezxE]

16. "Taniec w kościele - Uwaga, mocne" [YouTube.com, Sandra Szczęsna, channel/UC-XkpAn0K2Bim5RMe-c1XEA, watch?v=wJN9tE9r6eo]
17. "Cyrk w kościele III Niedziela Adwentu" [YouTube.com, Sandra Szczęsna, channel/UC-XkpAn0K2Bim5RMe-c1XEA, watch?v=gt3lexPBr00]
18. "Profanacja następnego kościoła - W kościele, w którym się śpiewa 'idzie sobie krasnoludek'" [YouTube.com, Sandra Szczęsna, channel/UC-XkpAn0K2Bim5RMe-c1XEA, watch?v=yk5UvEWH_JQ]
19. "Ann Barnhardt, Pociąg ten bzdet: 32 Pytania i dosadne odpowiedzi dotyczące Kościoła Katolickiego i antypapieża Bergoglio" [Wobronietradycjiwiary.wordpress.com]
20. "Czy Franciszek to fałszywy prorok?" (posoborowy blog rzymskokatolicki) [Franciszekfałszywyprorok.wordpress.com]
21. "Msza Święta Katolicka" (witryna sedewakantystyczna) [Msza.com.pl]
22. "Ultra montes - sede vacante" (witryna sedewakantystyczna) [Ultramontes.pl]
23. "Herezje Karola Wojtyły 'Jana Pawła II'" [Msza.com.pl]
24. "Herezja Jana Pawła II" [Ultramontes.pl]
25. Donald J. Sanborn - "Przygotowania Benedykta XVI do zniesienia limbusa i ogłoszenia nowej herezji" [Msza.com.pl]
26. Mario Derksen - "Habemus Bergoglio. Antypapież Franciszek i soborowy kościół" [Ultramontes.pl]
27. Ks. prof. Michał Poradowski - "Masoneria w Kościele" (fragment książki "Problemy II Soboru Watykańskiego") [W.kki.com.pl/piojar/polemiki/kosciol]
28. Fritz Springmeier, Cisco Wheeler - "The Illuminati Formula Used to Create an Undetectable Total Mind Controlled Slave" [plik PDF dostępny na stronie Loveforlife.com.au]
29. Fritz Springmeier, Cisco Wheeler - "Deeper Insights into the Illuminati Formula" [plik PDF dostępny na stronie Whale.to]
30. Cathy O'Brien, Mark Phillips - "Trance-Formation of America" [plik PDF dostępny na stronie Freeyourmindaz.com]
31. Brice Taylor - "Thanks for the Memories" [plik PDF dostępny na stronie Files.meetup.com]
32. Ron Patton - "Project Monarch: Nazi Mind Control" [w: Brice Taylor - "Thanks for the Memories", Files.meetup.com]
33. Anton Szandor LaVey - "Biblia Szatana" [Docer.pl]
34. Stuart L. Charme - "Religion and the Theory of Masochism" [Academia.edu]
35. Kamila Drozd (z d. Kroc), Paulina Stolorz - "Osobowość wieloraka" [Portal.abczdrowie.pl]
36. Natalia Julia Nowak - "Kontrola umysłu - prawda czy teoria spiskowa?" [Njnowak.tnb.pl]
37. Natalia Julia Nowak - "Saturn - planeta Szatana? Mroczne konotacje i teorie spiskowe" [Njnowak.tnb.pl]
38. Natalia Julia Nowak - "Synchronistycyzm. Gra skojarzeń, teorie spiskowe i pogrobowcy Junga" [Njnowak.tnb.pl]
39. Natalia Julia Nowak - "Wiwisekcja Alice'a Coopera. Chryścijanin, satanista, mormon czy mason?" [Njnowak.tnb.pl]
40. Natalia Julia Nowak - "Na tropie diabła. Tajemnice Black Sabbath" [Njnowak.tnb.pl]
41. Natalia Julia Nowak - "Dziwne teorie Davida Icke'a" [Njnowak.tnb.pl]
42. Natalia Julia Nowak - "Illuminati i Dajjal. Konspiracjonizm muzułmański w 'The Arrivals'" [Njnowak.tnb.pl]
43. Natalia Julia Nowak - "Film 'Metropolis' Fritza Langa. Rozbiór na czynniki pierwsze" [Njnowak.tnb.pl]

Kopiowanie tekstów, obrazów i wszelkiej twórczości użytkowników portalu bez ich zgody jest stanowczo zabronione. (Ustawa o prawie autorskim i prawach pokrewnych, Dz.U. 1994 nr 24 poz. 83 z dnia 4 lutego 1994r.).

Natalia Julia Nowak, dodano 31.05.2017 10:48

Dokument został wygenerowany przez www.portal-pisarski.pl.